

227 НА ГОРУ, НА ГОРУ, ДЕ ВМЕР МІЙ СПАСИТЕЛЬ

К Голгофе, к Голгофе Христових страданий

Con anima [Сердечно]

1. На го- ру, на го- ру, де вмер мій Спа- си- тель, я
2. Хоч шлях мій всте- ля- ють не кві- ти яс- кра- ві, скрізь
3. Я вдяч- ний, що Ти мій при- ту- лок на- дій- ний, пі-

но- шу грі- хів не- лег- ку при- ніс. Там
гост- ре ка- мін- ня, гу- сті тер- ни, та
знав я без- меж- ну лю- бов Тво- ю. До

сльо- зи га- ря- чі про- лив я в мо- лит- ві, і
ма- ю, І су- се, сер- деч- не ба- жан- ня: по
смер- ті ба- жа- ю за- ли- ши- тись вір- ним і

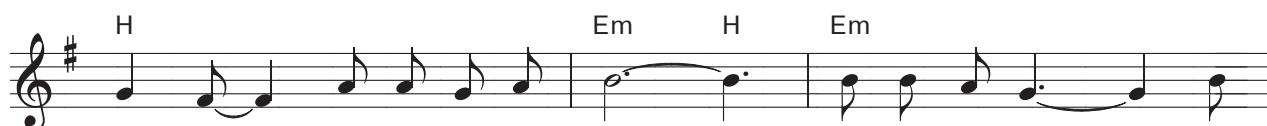

ми- лість Все- виш- ній я- вив ме- ні.
стеж- ці вузь- кій за То- бо- ю йти.
бу- ти з То- бо- ю по- вік в ра- ю.

Приспів

1,2. Сер- це мо- є то- му сум- не, що
3. В сер- ці мо- їм на- ді- я є, що

дов- го Гол- го- фи не знав! Бо- же, про- сти, про-
ско- ро вві- йду в не- бе- са, там при- не- су хва-

-сти ме- не, що піз- но Те- бе при- йняв.
лу і честь - на- ві- ки Тво- їм я став.